

reau kan siges, at man paa Kontorehefen nær er fælles om Arbejdet, saa at der i Virkeligheden kun er Navneforskel mellem en Fuldmægtig og en Assistent — saaledes forstod jeg den højtærede Minister — det er meget muligt, men efter Ordlyden her kan jo en Kvinde ikke blot blive Fuldmægtig, men hun vil ogsaa i Fremtiden kunne blive Kontorchef, blive den ledende i Kontoret, altsaa den, der har Kommandoen over hele Staben af Fuldmægtige og Assisterter. Det forekommer mig nu ikke at være rigtigt, paa Grund af den Erfaring, man kan have gjort om en Kvindes særlig gode Evner til at indtage en saadan Plads, at give en Bestemmelse, som for al Fremtid aabner Adgang til, at Kvinder lige med Mænd kunne rykke op i de højere Embeder. Hvis man f. Eks. for Ministeriernes Vedkommende vilde indføre en saadan Bestemmelse, saa at Kvinder kunde rykke til ikke alene til Fuldmægtig, men fra Fuldmægtig til Kontorchef og fra Kontorchef til Departementschef, gad jeg dog nok vide, om den højtærede Minister vilde være tilfreds dermed. Det er i mine Tanker lige ud en Undtagelsesbetemmelse, som man bør overveje, om der er Anledning til at give, og med det samme bør man, som jeg udtrykte mig, undersøge, om der ikke er andre Omraader, hvor man akkurat lige saa godt og uden større Risiko kan give Kvinder Adgang til Embeder. Der er desuden andre Spørgsmaal, som bør overvejes, naar man i al Almindelighed vilde lade Kvinder have samme Adgang som Mænd til Stillinger i Statstjenesten. Det vil neppe falde ret mange ind at foreslaa, at de skulde have saadan Adgang uden for den civile Statstjeneste eller til de gejstlige Embeder. Der bliver saaledes altid en væsentlig Forskel paa de forskellige Omraader. Og selv om man for hele Restens Vedkommende ikke vilde gøre Forskel paa Kvinder og Mænd, maatte man dog tage i Betragtning Kvindens særlige Vilkaar som Kvinde. Man maatte navnlig opkaste det Spørgsmaal, om og hvorvidt en Kvinde kan vedblive at være i sin Stilling, naar hun gifter sig, stifter Familie, bliver Moder og derved drages bort fra den offentlige Virksomhed. Jeg mener, der er meget at overveje der. Det er ikke nok derom at sige, at den og den Kvinde kunde udmærket godt indtage den og den Embedsstilling i Staten, dermed er man ikke færdig. Men vil man aabne Adgang for Kvinderne til overhovedet at kunne komme i Statens Embedsstillinger, maa man tage Spørgsmaalet under Over-

vejelse i sin Helhed. Hvorvidt en saadan Overvejelse har fundet Sted i sin Helhed, den Gang den højtærede Minister i 1902 kontrasererede Loven om Postvæsenet, det mindes jeg ærlig talt ikke, men saa meget er sikkert, at de Udtryk, der ere brugte i denne Lov, give fuld Adgang for Kvinder til at blive oplærte og til at avancere i denne Etat, hvor der nu ogsaa er kommet mange Kvinder ind. Jeg ved ikke, om man den Gang særlig har overvejet Spørgsmaalet om Kvindernes Anvendelse — et er at give dem Adgang — som Statsembedsmænd; jeg ved det ikke, men i hvert Tilfælde forekommer det mig klart, at det fortjener Overvejelse, og denne Overvejelse kan ikke finde Sted, naar denne Lov uden videre gaar sin Gang. Jeg fastholder altsaa bestemt Forslaget om, at der skal ned sættes Udvalg.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Estrup: Jeg foreslaar nedsat et Udvalg paa 9 Medlemmer.

Madsen-Mygdal: Dersom det ærede 11te kongevalgte Medlem (Estrup) havde Ret i, at her er Tale om at tage en almindelig Bestemmelse om at udslette Forskellen mellem Mand og Kvinde med Hensyn til at søge Embeder, kunde der være Grund til at tage Spørgsmaalet under Overvejelse. Men det er der slet ikke Tale om eller om at tage nogen almindelig Bestemmelse med Hensyn til Kvindens Ret til at søge Embede. Her er kun Tale om dette enkelte specielle Tilfælde, som forekommer mig at være let at se paa og let at vurdere. Naar vi drage en Sammenligning med andre Tilfælde, hvor Kvinder have lige Adgang med Mænd, synes jeg, dette er meget naturligt. Det ærede 11te kongevalgte Medlem vilde drage en Sammenligning med Postloven. Jeg vil gøre opmærksom paa, at denne Lov, saa vidt jeg ved, blev vedtagen enstemmigt her i dette Ting, den Gang fandt man altsaa ikke nogen Anledning til at foretage den Slags Overvejelser. Jeg vil derfor henstille til det høje Ting, at vi lade dette Forslag gaa uden videre til 2den Behandling og ikke nedsætte Udvalg.